

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **S. K., a.s.**, so sídlom v B., proti povinnému **D.-G., spol. s r.o.**, so sídlom v B., **o vymoženie 203 476,-- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 3 Er 1227/2007, na dovolanie oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 17. júla 2008, sp.zn. 15 CoE 26/2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 17. júla 2008, sp.zn. 15 CoE 26/2008 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I uznesením z 22. októbra 2007, č.k. 3 Er 1227/2007-39 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s odôvodnením, že nie je možné kumulovať viac exekučných titulov v rámci jedného konania a že súdnemu exekútorovi nemožno vydať jedno poverenie na vykonanie exekúcie na základe viacerých exekučných titulov.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Bratislave uznesením zo 17. júla 2008, sp.zn. 15 CoE 26/2008 napadnuté uznesenie potvrdil. Stotožnil sa s názorom odvolateľky, že oprávnená môže jedným návrhom na vykonanie exekúcie navrhnúť exekúciu vymožením peňažných súm priznaných viacerými exekučnými titulmi. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, ktorý zohľadnil súd prvého stupňa, nepovažoval za správne. Napriek tomu ale dospel k záveru, že prvostupňové rozhodnutie je vecne správne, lebo v danom prípade nebol riadne preukázaný prechod práva z exekučného titulu na oprávnenú – oprávnená totiž nepripojila k návrhu na vykonanie exekúcie prílohu č. 1, ktorá

bola v zmysle zmlúv o postúpení pohľadávok medzi V. Z. P., a.s. a V., a.s. a medzi V., a.s. a S. K., a.s. považovaná za neoddeliteľnú súčasť týchto zmlúv. Rovnako oprávnená nepredložila originál alebo overenú fotokópiu zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretú 20. júla 2005 medzi S.–I., Z. Z. P. a spoločnosťou V., ako aj zmluvu z 30. decembra 2005 o postúpení pohľadávok uvedenej Z. P. na oprávneného.

Proti tomuto uzneseniu podala oprávnená dovolanie. Žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Súd v konaní spochybnili jej procesné postavenie oprávnenej z takých dôvodov, ktoré nemajú zákonný podklad. Odvolací súd potvrdil prvostupňové uznesenie z iného dôvodu, ako súd prvého stupňa. Pokiaľ odvolací súd dospel k záveru, že nebol preukázaný prevod vymáhanej pohľadávky na oprávnenú predložením príslušných dokladov, išlo o odstrániteľnú vadu návrhu, po oprave ktorej bolo možné v konaní pokračovať. Ustanovenie § 40 ods. 1 Exekučného poriadku upravuje postup pri odstraňovaní takýchto väd; odvolací súd ale podľa neho nepostupoval. V dôsledku nesprávneho procesného postupu odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť pred súdom konať a zákonom stanoveným postupom vymôcť pohľadávku, ktorá jej bola postúpená v súlade so zákonom. Tým jej bolo odopreté právo na súdnu ochranu.

Povinný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 a nasl. O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p. v znení do 15. októbra 2008). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Dovolaním napadnuté uznesenie

odvolacieho súdu nemá znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd svojím uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolanie ale nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na to by prípustnosť dovolania oprávnenej prichádzala do úvahy len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné.

Oprávnená procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva. Dovolateľka namieta, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať (realizovať) procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

V prejednávanej veci Okresný súd Bratislava I zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s odôvodnením, že jedným návrhom na vykonanie exekúcie sa nemožno naraz domáhať núteného výkonu viacerých exekučných titulov. Odvolací súd dovolanie proti tomuto uzneseniu považoval za opodstatnené, lebo sa s uvedeným právnym názorom nestotožnil. Napriek tomu ale zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia bolo podľa jeho právneho názoru správne, i keď z iných

dôvodov. Potvrdzujúci výrok svojho rozhodnutia odôvodnil tým, že v danom prípade nebol riadne preukázaný prechod práva z exekučného titulu na oprávnenú (§ 37 ods. 3 Exekučného poriadku).

Z toho, čo je uvedené v predchádzajúcom odseku, vyplýva, že odvolací súd pri potvrdzovaní uznesenia súdu prvého stupňa vychádzal zo skutočností, ktorými sa prvostupňový súd nezaoberal. Oprávnená sa až z rozhodnutia odvolacieho súdu dozvedela, že odvolací súd vyvodil svoj iný, v porovnaní s prvostupňovým súdom odlišný právny záver (o nepreukázaní prevodu práva v zmysle § 37 ods. 1 Exekučného poriadku) nie zo skutočností, ktorými by sa bol zaoberal už prvostupňový súd, ale zo skutočností „nových“, ktoré súd prvého stupňa nebral na zreteľ, nehodnotil a neposudzoval, ktoré však z hľadiska právnych záverov odvolacieho súdu mali rozhodujúci význam. Oprávnenej bola v dôsledku tohto procesného postupu znemožnená realizácia jej práva domôcť sa riadnym opravným prostriedkom preskúmania správnosti tých právnych záverov, ktoré boli pre posúdenie veci určujúce. Znemožnenie realizácie tohto jej procesného práva bolo dôsledkom nerešpektovania princípu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania.

Nerešpektovanie vyššie uvedeného princípu odvolacím súdom malo za následok odňatie možnosti oprávnenej konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Uvedená vada je nielen dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania, ale zároveň je tiež okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto svojím uznesením (viď § 243b ods. 4 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. januára 2009

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková